

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Az ügyvédség jövője.

Aki az ügyvédséget megérteni és törvényeit kutatni akarja, annak meg kell érteni, hogy ezt az intézményt két domináns erő tartja: a becsülés és a kenyér. Elütőleg a többi hivatástól, melyek vagy az egyiknek, vagy a másiknak megszerzésére utalvák, az ügyvédséget az ő sorsa a társadalmi élet két legfőbb mozgató erejének mindegyike elé vitte és ezt a feladatot azzal a súlyosbíttással tetőzte, hogy mindkettőben magára hagyta. Mert míg a többi becsület-pályánál az állam annak tudatában, hogy a tisztességnek élni csak állami segély mellett lehetséges, a megélésről maga gondoskodik, azon pályánál viszont, ahol ezt nem teszi, nem is követeli amazt, vagyis szabad utat enged az érvényesülés küzdelmének: az egyetlen ügyvédség az, mely a becsülés és a kenyér megszerzésében magára hagyatott.

Pedig a becsület birodalma végtelen bonyolult és nehezen megvívható ország, sőt egyes főtartományaiban egyáltalán meg nem hódítható, mert ezt rajtunk kívül álló erők akadályozzák.

Amikor az előbb egy messze jövőben alvó ügyvédség alaptételül az

igazságnak felbredését jeleztem a joggal szemben, egyben megadtam a közmegebecsülésének egyik fő akadályát. Nem abban, hogy a jog uralkodik az igazság helyett — mert ez a jelen kor fejlődés állapotja — hanem abban, hogy a kettő közötti mélységes különbség föl nem ismerésének ódi-umát az ügyvédség viseli. Az uralkodó fölfogás a jogot igazságnak tartja és jóllehet amaz csak formula, míg emez a lényeg, azzal ámitja magát és vezet felre a közlelkiismeretet, hogy a jogszolgáltatás igazságszolgáltatással azonos és hogy a bíróságok, hatóságok, ügyvédek és mindenki, aki lélekzik: csak az igazságnak és csakis ennek áll szolgálatában, mikor pedig tudjuk, hogy a bíró csak a törvényt alkalmazza, azaz az írott jogot, a felek pedig, hacsak eskü alatt nem állanak, nem kötelesek az igazmondásra. És mikor tudjuk, hogy a társadalom élet-eleme a valóság eltitkolása.

Az ügyvédségnek egyik legfőbb szerencsétlensége ezen a félremagyarázáson sarkal, mert a bíróságok antagonizmusa és a társadalom gyűlölködése, de sőt saját magának örökös tépelődése és gyöngeségi érzése abból az uralkodó félreértésből meríti újra meg újra megerősödő és megújuló

nedveit, hogy annak dacára, hogy az igazságszolgáltatásnak alkatrésze, magát az ügyfele érdekeivel azonosítja és ahelyett, hogy a bírósággal karöltve az igazságot, csakis ezt keresné, az ügyfelének érdekét erőlteti.

Mintha bizony a Kuria az igazságot keresné, mikor a táblának világosan rossz ténymegállapítása dacára elutasítja a semmisségi panaszt.

Mintha bizony a törvény az igazságot keresné, mikor a jogban járatlan vádlottat, aki csak a büntetés kimérése ellen felebbezett, bebörtönözni kényszeríti, ámbár a táblán nyíltan látják, hogy föl kellene menteni. S mintha bizony a volenti non fit injuria és a jog ezer egyéb fikciója az igazság diadala volna egytől-egyig.

És mintha tehát az ügyvédnek el kellene árulni ügyfelét és érdekeinek kiszolgáltatásával az igazságot, mely esetleg az ellenfél igazsága, szabadna keresnie.

Az a mélységes meghasonlás, melyet ez az uralkodó fölfogás az ügyvédség belső életében is, mint valami tátongó sebet, örökkön örökké nyitva tart, egyaránt oka a bíróságok szünni nem akaró gyűlölködésének és a közvélemény ellenséges indulatának. Pedig a közbecsülés általánosítása nélkül a

TÁRCA.

A HERCEG A NÉP KÖZÉ MEGY.

Irtá: Fehér Jenő.

A kis hercegnek egy napon bolondos ötlete támadt. Az ötlet nem volt éppen eredeti, de reá nézve az ujdonság ingerével bírt. Sokszor olvasta ugyanis a történelmi tankönyvekben, hogy egyik őse, akit az utókor a „nagy“ névvel tisztelt meg, álrühában a nép közé keveredett s ilyen módon kifürkészte a szegény emberek buját-baját, gondolkodását, hogy aztán szemleutjáról tapasztalatokkal dusan megrakodva térjen vissza csillogó kastélyába.

Ezek a kalandos kirándulások nagyon izgatták a kis herceg fantáziáját. Folyton ott kovályogtak fekete fűrtökkel beárnyékolt fejcskéjében és sötét szemei valóságos tüzeltek, ha arra gondolt, hogy öt százados szárkófájában nyugvó őse példáját ő is követhetné.

Egy tavaszi reggelen a kis herceg grófi nevelőjével a hatalmas park tölgyei alatt sétált. Egyszerre, minden bevezetés nélkül, így szólt:

— Kedves gróf, én a nép közé akarok menni! Olyan határozott, ellenmondást nem tűrő hangon mondta ezt, hogy a gróf meglepetten és egyuttal ijedten nézett ifju neveltjére.

— A nép közé, Fenség?

— Igen, igen a nép közé, a szegény nép közé akarok menni, — ismételte a herceg.

A gróf — az udvari etikett ellenére — megvakarta füle tövét.

Ő fensége átértette e mozdulat jelentőségét és a meggyőzés fegyverhez folyamodott.

— Ön, kedves gróf — mondá — gyakran magyarázta nekem, hogy ősem, Nagy Agost különösen azért volt a legkitünőbb fejedelemek egyike, mert közvetlen tapasztalásból ismerte meg népének kívánságait. Én, aki felsége nagybátyámat egykor követni fogom a trónon, példányképemül Nagy Agostot választottam. Én is meg akarom ismerni a népemet, ismerni akarom titkos vágyait, rejtett gondolatait . . . .

— Bocsánat, Fenség — vágott közbe a gróf — Istenben boldogult, dicsőséges uralkodónknak, Nagy Agostnak egyéb kiváló erényei is voltak, amelyek követésre méltók. Aztán meg ma egészen más idöket élünk, Ami ötszáz évvel ezelőtt dicséretes cselekedet volt, az ma már legalább is avult dolog. A nép megismerésének van ezer más dolga. Ő felsége a király tanácsosai . . . .

— Képmutatók! — mondá megvető mozdulattal a herceg.

— De Fenség . . . .

— Bocsásson meg, kedves gróf, nem akartam megbántani senkit.

— Kérem Fenségedet — könyörgött a gróf, — verje ki fejéből ezt a fura ötletet.

— Megmontam, hogy a nép közé akarok menni, és ön, kedves gróf, velem fog jönni.

— Én?

— Igenis ön! Ha valaha a trónra kerülök, igérem, meg fogom önt érte jutalmazni.

*

Azon nap délután egy negyvenöt év körüli, egyenes tartású férfi és egy tizenöt éves fiu sétáltak a főváros legnépesebb boulevardján. A férfi széles karimájú puha kalapot s kissé kopotas felöltőt viselt, a fiun egy gombjavesztett kis kabát volt, amelynek egyik zsebe félig le volt tépve; a fejét olcsófajta sapka fődte. Ez a fiu a trón várományosa volt, a férfi pedig a nevelője.

A széles járdán fel és alá hullámozott a nép.

A gróf folyvást aggodalmasan tekintett körül; kalapját mélyen a szemére huzta. A kis herceg ellenben vidáman, fűrgé léptekkel lipegett mellette. Gömbölyü orcáját pirosra festette a hús májusi szellő, a szemei titkos örömtől ragyogtak.

Alkonyodni kezdett. A széles uton kétoldalt sorjában kigyultak a gázlámpák.

A gróf halkán megszólalt:

— Azt hiszem Fenség, elég lesz már a mulatságból. A szomszéd utcába vár a kocsink. A herceg félrehuzta a szájacskáját:

— Még egy kicsit!

E pillanatban lovas rendőrök vágattak végig az ut közepén. A járda szélén meg-

karnak el kell zülnie és az államnak legfőbb érdeke, hogy ne csak egyes kiváltságosoknak jusson belőle, hanem minden egyes tagjának, mert kivételes egyéniséget a teremtés csak igen keveset teremt, de közepeset, sőt alantast igen sokat, a közérdek szempontjából pedig nem az lesz fontos, hogy néhányan hírnévre, tekintélyre és becsülésre tettek szert, hanem az, hogy ezren és ezren kívül maradtak ezen a körön. Mert ezek a kívül rekedtek bizonyítják a törvényt és azt, hogy az állam gépezeteinek ezotrikus titkait csak tisztas kezre szabad bízni. Azt felesleges fejtegetni, hogy a tisztelet és közbecsülés a tisztesség és becsületnek anyja termőföldje.

Ezzel szemközt, mint valami transzcendentális igazságot hirdetik és pedig nem csupán rajtuk kívül állók, de igen széles rétegekben mi magunk is tesszük azt, különösen akkor, mikor a színvonal emelése és az állam beavatkozása követeltetik a kar állásának dolgában: hogy a közbecsülést nem lehet államilag előidézni vagy elősegíteni, hanem vivja ki azt az egyes a maga tudásával, egyéni súlyával, viselkedésével. Aki erre nem képes, az viselje a maga hibáinak következményeit stb.

Hát ez bizony nemcsak könnyű álláspont, kiméretlen és önző, hanem a többség oldaláról hihetetlenül badar és oktalan is.

Ügyvédi rendtartásunk és etikánk, sőt a btkv. azt követeli tőlünk, hogy felünk titkait el ne áruljuk és érdekeit megvédelmezzük, a bíróságok viszont azt követelik tőlünk, hogy az igazságot szolgáljuk és főképp azt az igazságot, melyet ők annak tartanak és — ime, etikánknak ez a bifurkációja: a mi veszedelmünk, állásunk és hivatásunknak sirásója, erkölcsi romlásunk okozója és általános üldözésünk ősforrása.

Az ügyvédségnek jobb jövője ennek az alapnak gyökeres felhántásán fog megfordulni.

Aki mélyebben megvizsgálja a most uralkodó felfogást és sokan vagyunk már, akik ezt tesszük, az kell, hogy lássa, miszerint sem a bírónak, sem az ügyvédnek nem is szabad az igazságot keresnie. Amannak, mert ő csak jogot szolgáltat, emennek pedig, mert ő csak jogot kaphat, de nem igazságot. Ennek a nyílt állapotnak elismerése pedig az egyedüli erkölcsös álláspont és aki szolgálatban van, az őszinte igaz ember, olyan, aki minden megbecsülésre rászolgál. Ennek a most csak rejtett, de mindenki által sejtett és titkon vallott, penészállapotnak a megváltozása pedig maga után fogja vonni az ügyvédségnek is becsületesebb viszonyát a bíróságokkal való érintkezésben és a közvéleményt is ki fogja oktatni arra, hogy az ügyvéd nem az igazságnak az elcsavarója, hanem a jog pengéjének és pajzsának becsületes és erős forgatója a jogért való viaskodásban.

Ujdonságok.

— A szeplőtelen fogantatás ünnepe. Tegnap volt Boldogasszony szeplőtelen fogantatásának ünnepe. Jóllehet ősrégi, egykoru ezen ünnep az egyházzal, csak boldog emlékü Pius pápa rendelte el az egész egyházzal vonatkozólag 1854. évben. A kath. hívek kegyeletteljesen ülték meg ezen ünnepet az idén is. Templomunkban ünnepi szent beszéd és nagymissa volt, melyet Kádár Szilveszter plébános végzett.

— Községi közgyűlés. Rendes havi közgyűlést tartotta Mindszenti község képviselő-testülete e hó 6-án. Kiemelkedőbb tárgyai voltak: 1) Vigh Gyula községi képviselő indítványa, mely szerint a képviselőtestület írjon föl a Csongrádvármegye törvényhatósági bizottságához s kérlelje a kompromisszumra vonatkozó szabályrendelet olya-

tén megváltoztatását, hogy ne csak a törvényhatósági utak kiegészítő részét képező révjárás legyen éjjeli szolgálatra kötelezve, hanem egyáltalán minden rév, amely vámszedésre van följogosítva. Mert például az anyási, illetve a mindszenti kis révnél alkonyatkor már hiába könyörög a közönség, nem számíthat rá, hogy akár pénzeért, akár felebaráti szeretéből meghallgatja az uralkodó révész. A közgyűlés nem győzött csodálkozásának kifejezést adni, annak lehetősége fölött s azért egyhangulag lőn az indítvány elfogadva. — 2) A gazd. ism. iskola részére átengedett régi nagyvendéglő-épület átalakítása és az öt kat. hold gyakorlati tér átadása tárgyában beterjesztett bizottsági jelentés és javaslat, amely november 25-iki számunkban terjedelmesen ismertette volt s amelyet a közgyűlés minden nagyobb vita után magáévá tett és elhatározta, hogy bizottságot küld ki, amely memorandumot dolgozzon ki azon nehéz helyzetről, amelybe községünket a súlyos államosítási szerződés sodorta s azzal kopogtatva a tanfelügyelőnél, főispánnál s miniszternél kíséreljen meg kieszközölni újabb államségélyt, hogy avval kötelezettségeinek és a nemzeti tanügy igényeinek becsülettel eleget tehessen. Ideje is eme lépésnek, mert megvalthatjuk leplezetlenül, hogy amily szeretettel, ügybuzgósággal kezelte községünk képviselőtestülete és egyáltalán közönsége előbb az iskolák ügyét, épen úgy elidegeníteni kezdte tőle a nem remélt teher, amely a község háztartását már is megzavarta s fejlődését szépen megindult haladásában egészen megállította. Tápláljuk a reményt, hogy a tanügyi fölöttes hatóság a község ezen lépését megfelelő jóakarattal fogadja és segélyére siet a község által szépen fölkarolt tanügyi építkezések méltó befejezésének. — 3) Csongrádvármegye közg. bizottságának a bel- és külterületi iskolák fűtését és világítását illető határozata, amelynek alapján kifejezetten mondja ki a közgyűlés, hogy az eddigi átalányt, 50 koronát mindig a tantermek száma szerint fogja kiszolgáltatni. — 4) A vásári helypénzszedési jog árverésén történt kiadását a közgyűlés az ígért 1010 koronáért nem hagyja jóvá, hanem új árverést tűz ki. Tudni kell, hogy eddig 1500 korona évi haszonbér adatott érte. Azonban amíg más községekben a bejárásoknál szabad szedni a helypénzt, addig Mindszenten csak a helyszinén szabad azt eszközölni. Természetesen ily módon tág tere van a bérlő, avagy a község kijátszásának s ha még hozzá vesszük, hogy a majdnem állandó sertésvesz mellett még a

álltak az emberek s mind sűrűbb sorfalat kezdtek alkotni.

A kis herceg megkérdezte a legelső inasgyereket, aki eléje került:

— Ugyan kérem szépen, mi lesz itt?

— Hát nem tudja? Erre gyűn a király! Az Opera színházba megy, — felelte a fiú és macskaügyességgel felkuszott az egyik járdaszéli fára. A körülötte állók hahotája kísérte.

— Menjünk be a tömeg közé, — proponálta a herceg.

— De Fens . . .

— Piszt!

— De kérem, hova gondol? Csak nem akarja, hogy agyonnyomják? Istenem, istenem minő felelősség!

A herceg csak félfüllel hallotta nevelője sopánkodását. A következő percben magával huzta a grófot a tömeg közé. A néparadat sodorta őket tovább.

— Ne tolakodjanak, kérem, kiáltotta öblös hangon egy elhízott csaposlegény, aki kék kötényében, hajadonfőtt, a csap mellől futott a látványossághoz.

— Én nem is tudom, — szólalt meg tulnan egy kofaasszony, hogy az ilyen gyereket minek viszik ekkora tolongásba! Láthatja még elégszer a királyt!

A gróf csak az ajkát harapdálta tehetetlenségében. A kis herceg kedélyesebben fogta föl a dolgot.

— Hát maga, néni, még nem látta a királyt! — kérdezte a kofaasszonytól.

— Már hogyan láttam volna! Tavaly jás láttam. Hátszen csak olyan ember, mint magunk, la!

A tolongás egyre nagyobb lett. A gróf, valahányszor a lábára léptek, fölszisszent. A lovasrendőrök pedig egyre hátrább szorították a népet. Itt-ott egy ijedt női sikoltás tette változatossá a képet. Egy váratlanul erős áramlat a herceget és nevelőjét hirtelen a tömeg elé juttatta. Halk zugás morajlott végig a sokadalmon. Az ut közepén lassu trappba közelgett a miniszterelnök kocsija. A nagy ur fölemelkedett a kocsijában s fürkésző pillantással nézett körül. Tekintete véletlenül megakadt a kis hercegen s odasugott valamit a mellette ülő belügyminiszternek. A belügyminiszter magához intette a rendőrfőnököt.

A grófi nevelő remegve sugta a hercegnek:

— Csak nem ismertek reánk!

A rendőrfőnök átvette a miniszter utasítását s odakiáltott a közeli rendőrnek:

— Azt a kölyköt távolítsák el onnét!

A rendőr rászólt a kis hercegre:

— Takarodj' innét, poronty!

A gróf védőleg emelte karját a herceg elé, de ez abban a pillanatban egy ugrással künn termett a sorból és futni kezdett, egyenest az Operaház felé. A gróf utána vetette magát. A rendőr se volt rest és nyomon követte őket, de nehéz kardja gátolta a gyors futásban. Az operához érve, a menekülők ismét beakarták furni magukat a tömegbe,

de csaknem vesztükre, mert a gárdaparancsnok kardot rántott és káromkodva suhintott vele utánuk, azonban csak a gróf kalapját ütötte le. Szerencsére a tömeg gyorsan összehúzódott mögöttük s ők néhány kék folt árán kéresztülvergődtek a tolongó áradaton. Fáradtan, lihegve összeverve és rongyosabban, mint ahogy elindultak, érték el kocsijukat a szomszédos utca gyéren világított sarkában.

A fő-utca felől zugó éljen-riadalom csapott feléjük . . .

*

Mikor a kis herceg aznap este kék selyem baldakinnal fődött habos fehér párnákkal vetett ágyába mászott, a gróf gunyos mosollyal mondá:

— Azt hiszem, Fenség, elég volt a kiándulásokból!

— Kedves gróf, — szólott magára huzva a takarót — ha király leszek, elcsapom a miniszterelnököt, a belügyminisztert, a rendőrfőnököt a gárdaparancsnokot . . .

Mire a gróf némi rezignációval mondá:

— Attál tartok, ha gyakran vennők fel a köznép szerepét, akkor Fenséged uralkodása idején talán egyetlen tisztviselője sem maradna ennek az országnak. Fenséged bizony valamennyit elcsapná! . . .

helybeli jószágok piaca is le van tiltva, csak érthető, hogy amikor más községekben ilyen cimen a bevételek évről-évre nőnek, ugyanakkor Mindszenten évről-évre fogynak, a bérlők következetesen szöknek. — 5. Hegedüs György volt vásártéri helypénzszedési jog bérlő, tekintettel az imént elősorolt körülményekre, 200 korona hasznóbér visszafizetését kérelmezi. 12 szavazattal 4 szó ellenében a kérelem megtagadtatott. — 6. Koczka Julianna szülésznő fizetésemelés iránti kérelme hasonló sorsban részesült.

— **Nagyvadászat a Pallavicini-uradalomban.** A lefolyt héten tartotta meg az örgróf ur évi nagyvadászatait. Résztvettek benne a házigazdán, Pallavicini Sándor örgrófon és fián, a majorescou Alfonz grófon kívül Fürstenberg herceg, Taruca gróf, Rex gróf, Schwarzenberg herceg, Podstaczký gróf, Apponyi Géza gróf, Althann gróf, Eszterházy gróf és Schönborn gróf. E hó 3-dikától 6-dikáig bezárólag négy napon a homoki, hantházi, ujmajori és pusztaszeri határban rendezett hajtóvadászaton elejtett zsákmány lett összesen: nyul 10,246, őz 49, fácány 2559, fogoly 411, róka 4, különféle 30 drb. Valóban szokatlan mennyiség, amelyet még az uradalom sem ért el előző években.

— **Az új toronyóra vállalata csupa jóakarattól** oly híreket hozott forgalomba, a melyek alkalmasak a fizető közönség körében nyugtalanságot előidézni. Nevezetesen hírlik, mintha a vállalatot elnyert óras által legutóbb készített szentesi toronyóra, elkészülte után alig egy-két napra megállott s mintegy fél évig nem volt járásra birható stb. Tehát Mindszent közönségének is oka lehet aggodalomra. Már hogy miként jutott Hermann Pál az óra vállalatához, az az eljáró bizottság dolga, annak fájjon a feje, ha bevásárolt és baja leszen a mesterral. Annyi azonban bizonyos, hogy a fizető közönségnek semmi kára nem lehet a vállalatból, ha a bizottság annak rendje szerint jár el. Mert hiszen az órát át is kell majd venni, a föltételeknek szigorú betartásával. Bizonyára lesz a bizottságnak annyi sütnivalója, hogy tanácsot nem a vállalkozótól, hanem más szakértőtől fog kérni az átvételnél. Ha tehát az óra nem lenne megfelelő, hát egyszerűen nem fogja átvenni. De az átvételkor, még ha jó lesz is az óra, csak felét fizeti ki a község, másik felét csak egy év múlva. Tehát egy évig lesz módunkban az óra járását szemügyre venni.

— **A mindszenti nagytakarék meghirdetett 20 filléres heti betétjeit** nem várt rokonszenvvel fogadta közönségünk. Mint értesülünk, a kibocsátott aláírási iverk szépen telnek s különösen a kiserszényűek érdeklődnek az újévkor kezdődő ciklus iránt, mint akik részére az első sorban indított meg. Miután azonban az érdeklődők közül akadnak olyanok is, akik nem tudják, hogy kiknél vannak a gyűjtőivek elhelyezve, ezuton hozza a takaréka közönség tudomására, miszerint aláírni lehet a következő ivartó uraknál, akik a további fölvilágosítást is készséggel megadják. Iverk vannak letéve: Hám János, Tábit Lukács, Mihály János id., Koncz Lajos, Stern Salamon, Keresztes Ferenc, Szilágyi Ferenc, Grüner Géza, Schwartz Lipót, Keresztes Nagy Sándor, Keresztes Áron, Pánczél Károly, Wimmer Béla, Kacziba Imre, Dr Albertényi Adolf, Vedres István, dr. Szóbl Lipót, Lantos Mihály, Gál József, Tormássy Miklós, Zánthó Kálmán, Szabó Gáspár, Goldner Ödön, Horváth Antal és Vigh Gyula uraknál, valamint az intézet helyiségében. — Ez évben nem panaszkodhatik a kis erszényű ember sem. Istennek hála, jutott a tejbe aprítani való minden házhoz több-kevesebb. Jól teszi, aki

a fillérenkénti gyűjtés ezen oly népszerűségnek örvendő módját és alkalmát nem késik fölhasználni. Az intézet szívesen fogad minden legszerényebb jegyzést is, mert hiszen fillérekből lesz a korona.

— **Vizsgálat a postán.** Abból az alkalomból, hogy egyik utóbbi levélkézbesítő mintegy 600 drb levelet hanyagságból nem kézbesített s emiatt panasz ment a posta-igazgatósághoz, az igazgatóság a múlt héten egy magasabb rangú főtisztjét küldötte ki helyszíni vizsgálatra. Mint értesülünk, a közönség némely része ezen lefolytatott vizsgálatlaltal nincs megelégedve, mert a kiküldött vizsgálóbiztos szerintük felületesen járt volna el. Nevezetesen olyanokhoz ment el, akik a postamesternek vagy közismert jóemberei, vagy fiókjuk van, tehát egy vagy más okból nem tettek és nem tehetek volna terhelő vallomást. Részünkről azt hisszük, hogy ha így történt a dolog, az csak a véletlen műve, amelyet elkövethet egy idegen, tájékozatlan tisztviselő, de abban szándékosság nem játszott szerepet. Ám ha gyanu férközhetett az eljáráshoz, hát magunk is azt mondjuk, tessék a vizsgálatot illő széles mederben lefolytatni. Elvégre sem a postamester, sem a kezelőszemélyzet nem követte el a ballépést; tudtukon kívül történt, ami történt. S egyformán érdekében áll ugy a posta-személyzetnek és igazgatóságnak, valamint a közönségnek, hogy a valóság, tehát a postamester ártatlansága kiderüljön.

— **Adomány.** A mindszenti Önkéntes Tűzoltó-Egylet f. év okt. hó 14-én tartott táncmulatságára meghívta Örgróf Pallavicini Sándort is, aki most — jegy-megváltás címén — 30 koronával volt szíves az egylet pénztárát növelni. Fogadja a nemes szívű Örgróf az egylet részéről ez uton is a leghálásabb köszönetnyilvánítást.

— **Tanitóink és Mezőfi.** E cimen e lapok múlt heti számában egy közlemény jelent meg, amely a mindszenti áll. el. iskolák tanítótestületét igen közelről érdekli. Ugyanis míg cikkirő egyrésztől hihetetlennek tartja, hogy tanítótestületünk a fizetésrendezés alkalmával Mezőfihez fordult, másrésztől csak természetesnek találja, ha valaki ügyének szószólót keres. Míg elismeri mozgalmunk jogos és igaz voltát, másrésztől félti eddigi jóhírnevünket, nehogy a szociálisták csatlósaiul szegődjünk. Végül kérdést intéz hozzánk, mi lehet annak az oka, hogy eddig nem s csak most, a nemzet erősödését főcéllal kitűzött kormánytól kérjük fizetésjavításunk keresztülvitelét? Hogy 23 tagból álló tanítótestületünk ama gyanunak, — hogy magukat a szociálisták karjaiba vetették — kitéve ne legyen, válasszunk a következő: Nem hihetetlen, de való igaz, hogy testületünk egy emlékiratot küldött a szegvári kerület orsz. gyűlési képviselőjének. De tette ezt azért, mert az állami tanítók országos egyesülete szólított föl erre bennünket, anélkül azonban, hogy e tényünkkel a szociálisták hívei volnánk. Ezt határozottan visszautasítjuk. Hogy jelenlegi orsz. gyűlési képviselőnk a szociálista Mezőfi, arról mi nem tehetünk, de azt bizonyitanunk sem kell, hogy egyikünk sem szavazott rá. Azt az emlékiratot, melyet mi elküldtünk, minden országgyűlési képviselő megkapta, tekintet nélkül, hogy milyen párthoz tartozik. Hazafiságot mi tehát senkitől sem tanulunk, mi a hazafiságot tanítjuk is. Hogy a tanító-ság csak most kérné helyzetének javítását, csak azok előtt ismeretlen, akik a nép nevelőivel egyáltalán nem törődnek. 1868. óta VI. egyetemes tanítógyűlésen küzdött a tanító-ság fizetésének javításáért, de mindhiába. Most a VII-ik egyetemes tanítógyűlés következik. — Teljesen igaz cikkirőnek azon állítása, hogy az előző (darabont) kormánytól nem kérte s nem várta helyzetének jobbra fordulását. De e ténye által a legfényesebben bizonyította be önzetlen hazafiságát; mert az alkotmányellenes kormánytól nem kért s nem fogadott el semmit. Most pedig, én uram, Istenem!

mi tanítók, kik egy jobb kor eljövételét, be-következését várjuk s kik eddig mindig a dicső 48-as eszmék buzgó harcosai voltunk, reményünk vesztén keseregve, nem méltán emeljük fel szavunkat? Vajjon aki a katonaságnál felvitte egész az őrmesterig, a tanító oktatása és vezetése alatt elvégezvén szülőfalujában az odavaló „akadémiát“ — mert a katonai mundér már oklevél — többre képesít, mint a tanítói oklevél? Igen, 1200—1600 korona a fizetés és 200—400 korona lakbér a jutaléka. Mi pedig hallgassunk tovább s türelemmel végezzük terhes és lelket ölő munkánkat tovább igaz buzgósággal, önzetlenséggel, hazánkhoz való igaz rajongással 800 koronáért. Különben annyira telve már a pohár, hogy helyzetünk javításáért még cikkirőhöz is szívesen fordulnánk, ha segíthetne rajtunk. Végül legyen szabad felemlítenünk, hogy egyhangulag határozta el a tanítótestület, hogy az orsz.-gy. képviselőt minden politikai vonatkozás kikerülésével keresi fel. — A mindszenti áll. el. iskolák tanítótestülete.

— **A mindszenti hajtók** más években rendszerint nélkülözhetetlenek voltak az örgrófi vadászatokon. Mintegy 300-an mentek át a nyulak összeszorítására. Ezuttal a mindszentieket mellőzték. Ugyanis hire ment, hogy ha kimennek, hát a vadászat megkezdése előtt sztrájkolni fognak s ha 60—70 krajcár napszámban meg is alkudnak, a vadászatok előtt kiereszszakolnak maguknak 1 frt 50 kr., azaz 3 korona napszámot. — Mi volt igaz e hirben, mi nem, annak a jó Isten a megmondhatója. Aiktól a nép körében utána kérdezősködtünk, azok nem akartak e szándékról semmit sem tudni s csak némely szájkodó hengegésének mondták a hirt, ami az uradalmi intéző körök füléhez férközött s annyi sok embernek okozott kárt. Mert ha vannak is sokan, akik ez évben inkább kubikoltak, mint nyulat hajtottak volna, azért vannak olyanok is sokan, akik nem kubikolhatnak, hanem csak napszámot munkát végezhetnek, akiknek tehát a majd egész hetet igénybe vevő s tegyük hozzá, várt foglalkozás elmaradása valóságos veszteséget jelent. Veszteség a közönségre általában, mert a 300 ember a négy napon bizonyosan haza hozott volna 1400—1500 koronát, amely összeg így a Tisza jobbpartján maradt. Mondják, hogy a baksi szőlősiek is így jártak, azokat is mellőzték és hogy mégis elég hajtó legyen, az uradalmi cselédség és hozzátartozóik lettek a hajtók kiegészítésére kivezényelve, akik aztán egyszerűen megkapták a hajtóknak szánt napszámot. Hogy az intézkedés bevált, mutatja az elért fényes eredmény. — Nem lehetetlen, hogy a sztrájkolási szándék egyedül kósza híren alapult. De ha a szándék valóban meg volt, abban az esetben a rendezők meggyőződhetek arról, hogy a sztrájk két élő fegyver. Csak az a baj, hogy az ilyen zenebona megkárosít sok olyan jószándéku embert, akik szívesen mentek volna hajtani, akiknek eme keresetre szükségük is lett volna s akik néhány szájhős kedvéért nem is sztrájkoltak volna.

— **Drágul a nyomtatvány.** A Vidéki Nyomdatulajdonosok Országos Szövetsége értesíti a közönséget, hogy december 1-ével az országban életbelépett az új munkásárszabály, a mely lényegesen emeli a munkabéreket. Ennek következtében eikerülhetetlen a nyomtatványok árának aránylagos emelése is az egész országban.

— **A járásbiróság előtt** egy pirospozsgás arcú szép fiatal leány állott.

A bíró átnézte az aktákat, aztán egyszerre rászólt a leányra:

— Hát nincs minden rendben! Hiányzik a születési bizonyítvány.

— Hogy méz'tatik mondani?

— Hiányzik a születési bizonyítvány. Menjen érte haza fiam és hozza át.

— Igenis, kérem alázattal . . .

A leányasszony megfordult és sietve elindult a hiányzó okmányért.

Félóra mulva érkezett meg; karjaiban egy gögicselő, édes kis babát szorongatott.

A bíró meglátta és az asztala elé intette.

— Na, hát elhozta a bizonyítványt?

A kis asszonyka a babát a poros asztalra ültette és büszkén mondta:

— No hát itt van, törvénybíró ur, a születési bizonyítvány... Tagadja le az a rossz ember, ha van mersze!

— Haragosok. Egy kereskedő polgártársunk hajnal felé pityókásan vetődött haza. Az asszony nemcsak hogy amugy istenigazában elagyabugyálta a korhely férjét, de napokon átál azt sem mondta neki, hogy papucs.

A férfit bántotta ez a szótlanúságban nyilvánuló haragoskodás. Ebédközben többször fordult az asszonyhoz szóval, de hiába. Nem akar az meg se moccanni. Végre is hivatott két napszámot és meghagyta nekik, hogy a szobában minden egyes butodarabot rámoljanak el a helyéről; ő maga, gyertyával a kezébe, sürgölődött, forgolódott, mintha valamit keresne. Az asszony egy darabig csak nézi, nézi, de idővel mégis csak felébred benne Éva lánya, az örök kíváncsiság és megkérdi:

— Talán lenne olyan szives és megmondaná már egyszer, hogy mit keres?

— A nyelvedet... egyen meg a f...; de már megtaláltam.

— Jószívűség. Dumas Sándor, a híres francia íróhoz egyszer egy gyűjtő-ívvel jöttek, hogy adakozzék egy szegénységben elhalt adóvégrehajtó temetésére.

— Mennyibe kerül a temetés? — kérdezte Dumas.

— Ötven frankba! — válaszolt a gyűjtő.

— Itt van száz frank! — szólt Dumas — temessenek el mindjárt két adóvégrehajtót.

— Mindenki nyer! Ezt hirdeti az „Érdekes Könyvtár“ (Rejtényvilág) folyóirat, mely minden egyes rejténymegfejtőt, kivétel nélkül, értékes könyvjutalomban részesít. A folyóirat előfizetési ára egész évre csekély 2 korona. A most megjelent újvízi füzetet minden olvasónk ingyen és bérmentve megkapja, aki eziránt egy levelezőlapon az „Érdekes Könyvtár“ kiadóhivatalához (Budapest, V., Kálmán-utca 2. sz.) fordul. Nagyon ajánljuk a folyóiratot különösen a tanuló ifjuság figyelmébe.

— Uj csillag. Mult vasárnap egy fiatal, német csillagvizsgáló egy új csillagot fedezett fel, mely az eddig hozzánk legközelebb valónak ismert Mars-nál felényivel még közelebb van a földhöz. Most a művelt világ valamennyi csillagvizsgálója feszült figyelemmel vizsgálja az égboltozat ragyogó kisebb-nagyobb csillagait, hogy újabb felfedezésekkel közelebb hozzák azokat földünkhöz. E tekintetben nekünk laikusoknak még jobb dolgunk van, mert mi a csillagokat csak aszerint vizsgáljuk, amint 1, 2, 3 vagy 4 csillagos Esterházy cognacot óhajtunk inni, sőt különös, éppen megfordítva: nem mi hozzuk a csillagokat, hanem a csillagok hoznak minket közelebb a földhöz, minél komolyabb tanulmány tárgyává tesszük azokat.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1906

Megvételre keres

egy erős, használt, de jó karban levő igás kocsit Csótó Nagy István fakereskedése Mindszentén.

Fényképészet

Igentisztelt vevőim és megrendelőim kényelmére teljesen ujonnan berendezett és csakis elsőrangú optikai műszerekkel és segédeszközökkel modernül felszerelt

Fényképészeti műtermemet

megnyitottam és felvételek minden nap, bármily borús időben is eszközölhetők. Nagyítások és reprodukciók igen mérsékelt áron.

Szives pártfogást kér

HORVÁTH A.

fényképészeti műterme
Csongrád-Mindszent
Nyomda-épület.

Eladó

egy teljesen új kukoriczagóré, mely hambárnak is igen alkalmas, Csótó Nagy István fakereskedésében, ahol a még raktáron levő faárk is jutányos áron eladatnak. —2

Gyönyörű képeslapok

kaphatók

HORVÁTH ANTAL papirkereskedésében.

Folyton a legszebb újdonságok!

Segjobb mellékkereset

nők és családok részére. Egy helyen és egy háztartásban se hiányozzék az eredeti

STIRIAI KÖTŐGÉP

melylyel naponta a legkényelmesebben 5—6 koronát kereshet mindenki.

Árjegyzék ingyen.

Kedvező fizetési feltételek.
Tanítás Budapesten ingyen.

Első Styriai kötőgépgyár
magyarországi képviselője

Fogl József Lajos

1—30

műgépész

Budapest VI., Csengeri-u. 54.

Névjegyek

modern kivitelben készülnek

Horváth Antal

grafikai műhelyében

Olcsó árak!

Kincses Kalendárium

Mikszáth-Almanach

1907-re

már megjelent és kapható

Horváth Antal

könyv- és papirkereskedésében.

Naptárak

1907-re nagy választékban.

A legelőkelőbb orvostanárok által ajánlott és a kiállításokon aranyérmekkel és díszoklevelekkel kitüntetett

ESTERHÁZY-COGNAC

mely

a közönség kedvencz itala
mindenütt kapható.

Központi iroda:

GRÓF ESTERHÁZY GÉZA-FÉLE
COGNACGYÁR

Budapest V., Nádor-utca 16.